

forbedrede, og flere og flere Mennesker have kastet sig over denne Gerning, da man med de moderne Bjergrningsmaader ved flere Sejligheder har Brug for Dykkere. I den Mellemtid, hvor disse Folk ikke ere beskæftigede ved saadanne større Arbejder, ernære de sig da væsentlig ved Opffikning af Bragdele fra Havbunden, særlig Kobber og hvidt Metal, men ogsaa Jærn- og Staaldele. Det er saaledes sagt mig, at der skulde findes mindst et Par Hundrede Dykkere her i Landet, som for en meget stor Del have deres Erhverv ved Optagelse af saadanne Bragdele. Disse Folk frygte nu for, at et saadant Forbud, som det der her kan udstedes, for en meget stor Del vil kunne berøve dem deres Afgang til Erhverv, og de ræsonnere som saa — jeg synes der er noget rigtigst deri — at for saa vidt det gøres umuligt for disse private Dykkere at ernære sig ved den Slags Virksomhed, ville færre i Fremtiden give sig af med Dykkerhaandværket, og dette kan i og for sig siges at være mindre heldigt for Samfundet i al Almindelighed, idet det aabenbart er heldigt, at der er mange Mennesker, der give sig af med denne Gerning, da der jo saa ved Sejligheder, hvor der er Brug for mange Dykkere, ogsaa kan samles mange saadanne. Det kan ellers let gaa saaledes, at disse Mennesker blive ude af Stand til at ernære sig og maa gaa over til andre Virksomheder, saaledes at hele denne Forretning kommer i Hænderne paa saa enkelte store Entrepriser, og det tror jeg ikke, der just er nogen sær Anledning til at fremme. Jeg vil derfor henstille, om man ikke kunde finde en Form, hvorunder man med Vibeholdelse af de Bestemmelser, der ere nødvendige for at staffe Sejladsen fornøden Sikkerhed mod saadanne Brag, dog alligevel kunde tillade disse Folk at optage Bragrester fra Havbunden. At det betyder ret meget for dem, skal jeg oplyse ved at nævne, at der af et Par Vaade, som have hjemme her i Kjøbenhavn, i sidste Sommer er optaget i alt 400,000 Pund Jærn, hvidt Metal og Kobber; da flere af disse Ting ere ret værdifulde, vil man se, at det spiller en Rolle, baade for de paagældende og ogsaa for Samfundet i al Almindelighed. Jeg vilde derfor ønske, det kunde lade sig gøre inden tredje Behandling af dette Lovforslag at finde en Form under hvilken man, som sagt, kunde gaa den nødvendige Sikkerhed for Skibsfarten, uden at det derfor blev nødvendigt at afstære disse Folk fra et Erhverv, som har stor Betydning. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at bemærke, at det er mig bekendt, at man fra Dykernes Side i disse Dage arbejder

for at saa fremskaffet en Adresse til det høje Folketing. De have rimeligvis ment, da de saa dette Lovforslag komme frem, at det vilde være nogen Tid, inden det blev færdigt. Det er imidlertid gaaet meget hurtigt gennem Landstinget, og det er derfor forstaaeligt, at de ikke have kunnet fremme deres Henvendelse saaledes, at den har kunnet foreligge til Sagens første Behandling her. Som sagt, jeg tillader mig at anbefale, at dette Lovforslag bliver taget under nøjere Overvejelse, inden Folketinget slutter sig til det.

Judenrigsministeren (Hørring):

Naar jeg tager Ordet her angaaende dette Lovforslag over for de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem, er det fordi jeg gaar ud fra, at de Brag, han har omtalt, i Reglen ville befinde sig paa Forstranden — for saa vidt henhører nemlig dette lille Lovforslag under Indenrigsministeriet — men for Resten tror jeg, at dette for saa vidt er ligegyldigt, thi de Bemærkninger, jeg skal gøre, gælde begge Tilfælde, baade hvor Bragene findes i Sejlløbet, og hvor de findes paa Forstranden. Det, det ærede Medlem var bange for, var, at man ved det foreliggende Lovforslag skulde gøre et Indgreb i den Ret, som Dykkerne have til at optage Genstande, der have Værdi, fra Havbunden. Det tror jeg imidlertid ikke, der bliver Spørgsmaal om. Det maa nemlig vel erindres, at det foreliggende Lovforslag kun gaar ud paa, at Regeringen kan forbyde, at der røres ved de Bragrester, som ere fremkomne ved, at det offentlige har ladet et Brag bortsprænge. Det er altsaa kun saa Tilfælde, der bliver Tale om. Det, som Marineministeriet og Indenrigsministeriet ved de Bevillinger, der staa til vor Raadighed her, virke for, er jo at fjerne de Brag, der ere farlige enten for Skibsfarten i Sejlløbet eller, for saa vidt de staa i Forstranden, for Vaades navnlig Redningsbaades Jærden paa denne Del af Havet; men naar man saa har anvendt store Beskæftninger paa at saa fjernet et saadant Brag, for saa vidt som dette er nødvendigt for at gøre det uskadeligt, saa maa man dog selvfølgelig ogsaa kunne have den Møndighed, at man derefter kan lægge Beslag paa Resterne, saaledes at der ikke maa røres derved, at Tilstanden ikke forandres, at det Arbejde, det offentlige har gjort for at bringe den stadelige Tilstand til at ophøre, bliver unyttigt. Det er det hele, der er Tale om her. Derimod ville jo Dykkerne som hidtil beholde deres Virksomhed med Hensyn til alle andre Brag, altsaa Brag,